

der var ingen Fiskere nede paa denne Strækning, og at der derfor ikke var nogen Mening i at bringe store Ofre for disse i Forhold til andre Fiskerlejers faa Fiskere. Det er desværre sandt, at der kun er faa Fiskere; men hvorfor er der saa faa Fiskere? Det gaar Fiskerne, som det gaar alle andre Forretningsfolk: Ingen har Lyst til at nedsætte sig og drive deres Forretning paa en Plads, hvor de ikke kunne vente nogen Fortjeneste, men hvor der tværtimod endog er Udsigt til Livsfare, og det er der herude for de vestjydske Fiskere. Der siges endog, at Antallet af Fiskerne derude paa Vestkysten laangs ned for Ringkøbing Fjord er saa stærkt i Aftagende, at den Tid neppe vil være fjern, da vi ikke en Gang have søkyndige og sødygtige Folk nok til at betjene vore Redningsbaade ved de Redningsstationer, vi have der. Det er sørgeligt, om det skulde blive Tilfældet, men mest sørgeligt er det dog, at vor Fiskerbefolkning maa flytte bort til andre Kyster, fordi den ikke er i Stand til at kunne fiske ud fra sin Hjemegn. Der er jo ogsaa kommet et Andragende fra Fiskerne, baade fra Havfiskerne og Fjordfiskerne; derfor skal jeg ikke udtale mig videre om dette Spørgsmaal. Jeg haaber, at ærede Medlemmer, som have Interesse særlig for det store nationaløkonomiske Spørgsmaal, i alt Fald have læst det igennem, som Fiskerne i dette Andragende have udtalt, det er dog noget vejledende.

Skulde jeg omtale Spørgsmaalet ud fra et Landbrugssynspunkt, maatte jeg sige, at dersom man stod overfor en Mand, der var fuldstændig ukendt med Forholdene og viste ham et Kort over Ringkøbing Fjord og Omegn — vi have jo faaet et saadant Kort omdelt paa vore Pladser — og man gav vedkommende blot de allertarveligste Oplysninger om Forholdene, vilde han straks se, at med de store Vandmasser, som falde ud i Ringkøbing Fjord igennem de mange Aaløb, der strømme igennem en Landflade af ca. 60 Kvadratmil, er Udløbet fra Ringkøbing Fjord et ganske mærkeligt Udløb. Det snørkler sig halvanden til 2 Mil ned langs med Kysten og løber saa i en skarp Vinkel ud i Havet. At det er et daarligt Afløb for en stor Fjord, der til Tider rummer saa store Vandmasser, er noget, enhver kan sige sig selv. Det Projekt, der her er foreslaaet, er et Udløb lige ud for Skernaadalen, hvor de store Vandmasser komme. Der er meget, der taler for at faa Udløbet netop der, ogsaa set

fra Landbrugets Synspunkt og dets Interesser. Der kan jo — det er da saa temmelig givet — indvindes ikke saa faa Arealer af de Grunde, som nu den meste Tid overskylles af Vand, men som kunne blive frugtbar Eng og gode Rørskær i og omkring ved Ringkøbing Fjord.

Hvad Oversvømmelserne fra Havet angaar, som der tidligere har været saa megen Tale om, og som egentlig ere det, der skulde være det afskrækkende, er der det mærkelige, at Landboerne, i alt Fald Størstedelen, og netop de, der have de laveste Enge og Marker, ikke ere synderlig bange for dem. Nej, de Oversvømmelser, de ere bange for, ere dem, der afstedkommes af Fjordvandet, naar Fjorden er opstemt, som den kan blive efter stærkt Regnfald i det Opland, jeg har nævnt. Det strømmer saa ind i Fjorden og kan ikke komme hurtigt nok ud, og opstaar der saa tillige Storm, drives Vandet op over Engene og de lave Marker. Der er ingen af de nulevende, der kende det mindste til Oversvømmelser fra Havet, det er noget, vi kun kende til fra Historien. Men vi have ikke saa sjældent set, at Oversvømmelser, afstedkomne af Fjordens egen høje Vandstand, have gjort overordentlig stor Skade, idet de have ødelagt store Masser af Hø, naar de ere komne i Høbjergningstiden. Lige op til Jul, i November og December Maaned, stod Fjorden meget højer end ellers ved denne Aarstid, idet Udløbet var tilsandet en Tid. Vandet var da gaaet saa langt op, at omtrent 30,000 Traver Rør ikke kunde bjerges. Da saa Frostene kom og lagde Fjorden til, bleve Rørene knækkede. Alene dette repræsenterede Tabet af en meget stor Kapital. Hvis der skal være Tale om Oversvømmelser, er det Fjordoversvømmelser og ikke Havoversvømmelser. Det er saa længe siden, vi have haft disse sidste, at ingen kan mindes det, det er nemlig over 80 Aar siden. Om de kunne komme igen, er der ingen, der kan sige noget om, og at forebygge den Slags Kalamiteter er ikke let. Men jeg tror dog heller ikke, at man behøver at nære stor Frygt derfor, Forholdene nu og den Gang ere jo meget forskellige.

Spørgsmaalet bliver da, om Forslaget om et Udløb ved Skodbjergene kan samle de fleste Landmænd og Fiskere. Paa dette Spørgsmaal kan der svares baade Ja og Nej. Jeg tænker selvfølgelig ikke paa dem, der slet ikke ønske noget Udløb. Men Fiskerne og en Del Landboere ønske et nordligere Udløb ved Hvide Sande. Jeg